

Lene Espersen (KF):

Enhedslisten sætter med denne forespørgsel fiskeripolitikken og fremtidens fiskerierhverv til debat.

Indledningsvis vil jeg gerne kvittere for, at vi her i Folketinget nu får mulighed for at drøfte mere generelle og overordnede strategier for fiskerierhvervet. Imidlertid vil jeg, som tidligere ordførere også har været inde på, erindre om, at vi lige nu behandler to store lovforslag, nemlig L 174 og L 175. De er allerede førstebehandlet, og de behandler fiskeriets vilkår mere detaljeret. Det bør vi også erindre under debatten.

Et helt overordnet mål for konservativ fiskeripolitik er naturligvis ønsket om, at erhvervet forbliver sundt, men også økonomisk selvbevarende. Med andre ord ønsker Det Konservative Folkeparti, at fiskerierhvervet får så fornuftige og fleksible rammer, at der er en reel mulighed for at give rimelige økonomiske forhold for alle led i erhvervet. Erhvervet skal altså igen blive levedygtigt og ikke kun bestandsmæssigt bæredygtigt, selv om det naturligvis også er vigtigt.

Man kan med rette indlede med at spørge, hvilke andre grene af erhvervslivet der ville finde sig i en investeringssituation uden reel nyfinansiering i mange, mange år og med et af de mest planøkonomiske og regulerede systemer på udbudssiden, som man skal til Cuba for at finde magen til.

Ministeren indledte sin tale med at fremhæve EU's rolle i forbindelse med dansk fiskeripolitik. Først og fremmest vil jeg gerne fremhæve nødvendigheden af, at flådepolitikken, som EU jo er stærkt medvirkende til at udforme, overholdes og gennemføres af alle EU-lande, og at der er en klar sammenhæng mellem flådestørrelse, fiskerimuligheder og fiskerirettigheder. Således læser jeg også den første pind i dagsordenen, og for Det Konservative Folkeparti er det også afgørende, at den relative stabilitet fastholdes.

Flere ordførere har været inde på EU's grundforordning, og den vil jeg også gerne knytte nogle bemærkninger til. Jeg mener, det er positivt, at man ved revisionen af grundforordningen udvidede reguleringsmulighederne ganske drastisk sidste gang, eksempelvis reguleringen af fiskeriindsatsen med det tilladte antal havdage, som flere har været inde på. Ligeledes har revisionen af grundforordningen åbnet mulighed for flerårige kvoter.

Jeg understreger, at der er givet hjemmel til at benytte andre reguleringsmekanismer end den mængdebaserede, og jeg vil derfor opfordre

regeringen til at benytte sig af disse muligheder. Naturligvis kan man ikke ændre fiskeriet fra den ene dag til den anden og lige pludselig begynde at bruge et helt andet system, og derfor er forsøg en god idé. Men jeg mener ikke, det gør noget, at man udviser lidt større mod i forsøget på at benytte nye metoder, så vi på bedst mulig måde forsøger at give fiskeriet så fleksible muligheder som overhovedet muligt.

Med hensyn til kapaciteten af det flerårige udviklingsprogram for fiskerflåden har det medført en betydelig nedskæring. Man har forsøgt at gøre det skånsomt via tilskud til ophugning og diverse støtteordninger til modernisering og nybygninger, herunder PESCA, og der er ingen tvivl om, at kapacitetsreduktionen fortsat er på EU's dagsorden. Men man kan jo spørge sig selv: Hvor lille skal flåden egentlig blive? I takt med de teknologiske fremskridt vil der utvivlsomt blive tale om et potentielt mere og mere effektivt fiskeri, og der er jo den risiko, hvis man bare lader stå til med hensyn til reduktionen, at der til sidst kun er meget få fiskerbåde tilbage. Jeg mener derfor, vi må blive enige om en målsætning om, at vi skal bevare fiskeriet som et erhverv, og det går jeg stærkt ud fra at alle kan tilslutte sig. Jeg mener derfor også, vi må tale om at fastlægge nogle retningslinjer, der sikrer, at erhvervets beskæftigelse og indtjening stiger og ikke falder.

De sidste par år har imidlertid først og fremmest været præget af pessimisme mange steder – ikke mindst på grund af denne ophugning og midlertidige oplægninger, men også fordi tendensen indtil videre har været, at fiskerierhvervet lige så langsomt er ældet, dvs. at gennemsnitsalderen på såvel flåde som besætning stiger. At den gennemsnitlige flådealder tenderer mod de 30 år, er et klart signal om, at der er et akut behov for fornyelse af den danske fiskerflåde. Der ligger derfor en stor opgave i at lave den nye strukturlov, altså L 175, lige så god, som der er lagt op til.

Der er altså mange opgaver at varetage nationalt, og jeg er enig med de ordførere, der har talt om værditilvækst. Generelt mener Det Konservative Folkeparti, at den bedste mulighed for at løse fiskeriets problemer er ved at fremme koordineringen mellem erhvervets forskellige aktører, så hovedprincippet i den kommende regulering og struktur medvirker til at øge værditilvæksten i alle led af erhvervet.

Som jeg tidligere har fremført, mener jeg, det er ren sort snak at tale om fri markedsøkonomi,